

Posudek disertační práce

Ludmily Šmídové

Klavírní koncert g moll, op. 33, Antonína Dvořáka – raná a konečná verze

Kritická edice notového textu // Studie ke vzniku, vydání a provozování díla

3 sv., Praha, ÚHV FF UK 2016

Jediný klavírní koncert Antonína Dvořáka se stal badatelským zájmem doktorandky již v samém závěru jejího studia hudební vědy, který mohla dále rozvíjet jako členka týmu pracujícího na projektu Nového souborného kritického vydání díla Antonína Dvořáka. Uvádím to zde proto, že dalším podnětem pro pokračování tohoto směřování autorky jistě byl nejen úkol připravit kritickou edici tohoto Dvořákova díla, ale také skutečnost, že v průběhu nezbytného průzkumu pramenné situace byl objeven opis Leoše Janáčka, zachycující Dvořákovu ranou verzi díla. Je ke cti doktorandky, že po delší pauze naplněné mateřskými povinnostmi se s plným nasazením vrátila k rozpracované problematice. S respektem k edičním zásadám, které se staly jednotícím hlediskem pro plánovanou novou dvořákovskou ediční řadu, zpracovala Ludmila Šmídová návrh notového textu kritické edice Koncertu g moll a jeho rané verze jako samostatného celku, zamýšlené jako hlavní text a ranější verze jako dodatek. Edice je v obou případech vypracována velmi pečlivě včetně podrobných předmluv, dokumentace a vydavatelských zpráv. Tyto dva editované notové texty včetně vzorné dokumentace a kritické zprávy jsou obsaženy ve svazku II a III předkládané disertační práce. Samotný notový text je tu reprodukován ve fázi první korektury (tedy včetně korektorských poznámek), což odpovídá současné situaci edičního projektu, který ještě pro jednotlivé tituly nezná požadavky na digitalizaci notového textu. Pro dosavadní výsledky badatelského výkonu doktorandky, prezentované v této disertační práci, je tak asi nejnvýstižnější označení jako „work in progress“ v kladném slova smyslu.

Aby vyhověla požadavkům na disertační práci, (tedy aby edice – jakkoliv je výsledkem zevrubného vědeckého výzkumu - nebyla jediným předloženým výsledkem), předeslala autorka v prvním svazku podrobnou studii, shrnující aktuální poznatky k faktografii vzniku, vydávání a provádění Dvořákova díla. Kromě upřesnění některých biografických dat týkajících se zejména interpretů Koncertu g moll, shrnutí údajů o překvapivé četnosti jeho provádění až do současné doby, věnuje se zejména vydání Koncertu v rámci předchozího Souborného vydání z roku 1956. K tomu jen malou výhradu: více bych vážila důslednější zvažování pojmů úprava či verze. Právě pro Kurzovo uchopení klavírního partu Dvořákova Koncertu g moll by bylo třeba vyjít také z interpretace zvukového ideálu vzhledem k orchestru a také k „novější“ tvorbě, než jen ji odbýt jako návrat k chopinovsko-lisztovské tradici. Rovněž pro Talichovo uchopení orchestrálního partu bych užila obvyklý výraz orchestrální retuše, nikoliv orchestrální verze.

Disertační práce Ludmily Šmídové zcela splňuje požadavky kladené na tento typ prací a doporučuji hodnocení prospěla.

V Buštěhradě, 26. 5. 2016

prof. PhDr. Marta Ottlová